

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Οἱ πιδ πολλές θρησκευτές ἀρχίζουν μέ τό νά διδάσκουν διά τήν ὑπαρξιν ἐνός ἢ πολλῶν Θεῶν. Δέχονται αὐτό σάν γεγονός, καί ἀπό τό σημεῖον αὐτό ἀρχίζουν. Ὁμιλοῦν γιά τόν Ἔνα ἢ τοὺς πολλοὺς Θεοὺς. Αὐτό ὅλες οἱ θρησκευτές μέσα στοὺς αἰῶνες, ἀκόμη καί σήμερα μή ἐξαιρουμένης καί τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Φυσικά μέσα στόν χρόνον καί μέσα στές θρησκευτές βλέπαμεν ἐρευνητάς τῆς Ἀληθείας, βαθυστόχαστους μελετητάς οἱ ὅποιοι ἤθελαν νά εἰσχωρήσουν πιδ βαθειά ὅσον ἀφοροῦσε τήν ὑπαρξιν ἢ ὀτιδήποτε γύρω ἀπό τόν Θεόν.

Τί εἶναι ὁ Θεός. Ὅσες θρησκευτές ἔπαιρναν τόν Θεόν ἀβασάνιστα κατέρρευσαν, διότι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐπροχωροῦσε σ' ἕνα σημεῖον ἄρχισε νά ἀμφιβάλλη, διαν ξεπερνοῦσε πλέον τόν φόβον πού τόν κρατοῦσε εἰς τήν θρησκείαν του γιὰτί μέ μεγάλην τέχνην οἱ ἀρχηγοί τῆς ἐκκλησίας του ἢ τῆς θρησκείας του ἤθελαν νά τοῦ παρουσιάσουν τόν φόβον σάν τό μέσον νά τόν κρατοῦν καί ἀπό τήν στιγμήν πού ξεπερνοῦσε τόν φόβον καί ἀρχίζαν τόν διαλογισμόν καί δέν τοῦ ἔδιδαν πραγματικά τόν τρόπον νά βρῆ τήν ἀλήθειαν ἀντίσταν αὐτήν τήν θρησκείαν, τήν γελοιopoιοῦσαν ; κι' αὐτά τά φαινόμενα τά βλέπομεν πάντοτε μέσα εἰς τόν χρόνον καί τόν χώρον, σ' ὅλες τές θρησκευτές.

Παίρνουμε τώρα τήν Χριστιανικήν θρησκείαν. Ἡ Χριστιανική θρησκείας ἀρχισε φυσικά μέ τόν ἴδιον τόν Θεόν τόν Θεόν ΛΟΓΟΝ ΙΗΣΟΥ, ἐπομένως διέφερε ριζικά ἀπό ὅλες τές προηγούμενες θρησκευτές. Ὅμως ἐδῶ εἴχαμεν μίαν πολύ μεγάλην δυσκολίαν τό σκοτάδι πού βασιλευε μέσα εἰς τήν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ κατ' ἐξουσίαν ἐκεῖνου. Εἴχαμεν τόν ἴδιον τόν Θεόν μέσα στήν σάρκα ἀλλά δέν μπορούσαν νά τόν ἀντιληφθῆν. Θά ἔπρεπε ἐκτός τῶν λόγων ΤΟΥ νά δοῦν φαινόμενα καί γι' αὐτό ὁ ἴδιος ὁ ΛΟΓΟΣ εἶχε καί τοὺς δύο αὐτοὺς τρόπους μεταχειρισθῆ, ὄχι γιά νά πείσῃ, προσέξετε πρός Θεόν, γιά νά σώσῃ, ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη διαφορά, δέν ἦλθεν ὅπως προηγουμένως οἱ ἄλλοι πού εἴχαν ἰδρύσῃ θρησκευτές νά τραβήξουν ὑπαδούς. Ὁ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ἦλθεν νά σώσῃ, ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη διαφορά.

Ἀσφαλῶς ἔπρεπε νά κάμῃ ὅσα ἔκαμε, καί αὐτά τά φαινόμενα πού εἴχαμεν ὀνομάσει θαύματα, ἀλλά, καί νά δώσῃ τήν Χριστιανικήν φιλοσοφίαν.

Γιά πρώτην φοράν βλέπομεν λόγους Θεοῦ ἀπό τόν Θεάνθρωπον ΙΗΣΟΥ, μᾶς ὀμιλεῖ καί μᾶς λέγει. "Ἐγώ καί ὁ Πατήρ ἐν ἑσμέν". Μᾶς ὀμιλεῖ γιά τόν Θεόν ΠΑΤΕΡΑ, ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ καί ΠΑΤΕΡΑ μας Θεόν ΤΟΥ καί Θεόν μας. Μᾶς δείχνει τώρα τές σχέσεις μας μέ τόν Θεόν. Καί διερωτᾶται κανείς, καλά ποῖόν Θεόν, ποῖόν Θεόν μᾶς διδάσκεις;

"Πνεῦμα ὁ Θεός καί οἱ προσκείμενοι αὐτῶν ἐν Πνεύματι καί Ἀληθείᾳ. δεῖ προσκυνεῖν". Μᾶς λέγει καί τί εἶναι ὁ Θεός καί μᾶς λέγει καί ἐμεῖς εἴμεθα Πνεύματα. "Ἐγώ εἶπεν εἰμὶν Θεός ἐστε καί υἱοὶ Υἱοῦ Υἱοῦ πάντες", ἐπαναλαμβάνει τά λόγια προφητῶν καί τά ἐπεξηγεῖ, φωτίζει αὐτοὺς πού ἦταν γύρω του.

Ὁ σκοπός Του ποῖος ἦταν, γιά νά ἰδρύσῃ μιά νέα θρησκεία; Ὁχι. Νά τοὺς κάμῃ νά εἶναι ὡς ἐκεῖνου νά λάμπουν γιά νά δοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτό τό φῶς καί νά τό μιμηθοῦν καί νά ἐπιστρέφουν. Μεταχειρίζεται τές παραβολές τές ὅποτες κάποτε πρέπει νά μελετήσωμεν καί ὅλους τοὺς δίκους Του λόγους πού εἶναι πραγματικά ἢ ὁδός, ὅπως ἔχει ἀποκαλέσῃ τόν ἑΑΥΤΟΝ ΤΟΥ καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή.

Πρῶτα ὁ ἴδιος μᾶς μίλησε γιά τόν μικρόκοσμον καί τόν Μικρόκοσμον, μᾶς μίλησε διά τόν Θεόν ΠΑΤΕΡΑ πέραν χρόνου καί χώρου, "προτοῦ ὄρη καί βουνά εἶναι, ἔγω εἶναι με". Ποῖος χρόνος εἶναι αὐτός, τό εἶναι με, ἢ μήπως κάμνει λάθη συντακτικά.

Μᾶς μιλά γιά τό ΑΠΟΛΥΤΟ εἶναι, καί ἔτσι μέσα στήν Χριστιανικήν θρησκείαν ἔχομεν ὅλην τήν φιλοσοφίαν πού μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τήν πραγματικήν γνῶσιν σέ ὅτι ἀφορᾶ τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ εἶναι σάν ΑΠΟΛΥΤΟΝ εἶναι, σάν ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ Δημιουργόν καί Δυναμικῶς σάν ΛΟΓΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Σάν ΑΠΟΛΥΤΟ Ἀυτοεκίγνωσιν καί σάν ΑΠΟΛΥΤΟ Συνεπίγνωσιν. Μᾶς μιλά γιά τά Σύμπαντα καί μᾶς δείχνει πῶς νά κάμνωμεν τόν παραλληλισμόν τοῦ

μικροκόσμου με τόν Μακρόκοσμον.

"Όστε, ό πραγματικός Χριστιανισμός δέν είναι μία τυχαία θρησκεία όπως οί προηγούμενες θρησκείες αλλά είναι και μία πλήρης φιλοσοφία, είναι, προτροπή για τήν γνώσιν τής αλήθειας, και ό "Ιδίοσ μᾶς προτρέπει και μᾶς λέγει "Γνώσασθε τήν αλήθειαν και ή αλήθεια ελευθερώσει ύμᾶς" και όνομάζει τόν ΕΛΥΤΟΝ ΤΟΥ 'Αλήθειαν και Ζωήν και 'Οδó " 'Εγώ εἰμι ή 'Οδός και ή 'Αλήθεια και ή Ζωή".

Τώρα ἔχομεν τόν Μακρόκοσμον και τόν μικρόκοσμον. Στο σημεῖον αυτό πρέπει να προσέξωμεν πολύ. Στον Μακρόκοσμον, όσον μπορεί φυσικά να αντιληφθῆ ό "Άνθρωπος, σάν διάνοια σ'όποιον ζεσε εάν ποτέ φθάσει. Υπάρχουν ύψη που δέν μπορεί ή ανθρωπίνη διάνοια άκόμη και να τᾶ σύνορα τής Θεώσεως, να φθάση. Αλλά ως εκεί άκόμα, αν φθάση ή αντίληψις τοῦ "Άνθρώπου και ή γνώσις τοῦ ανθρώπου, όσον άφορᾶ τόν Μακρόκοσμον μπορεί να κάμη μᾶλλον σύγκρισιν με τόν έαυτόν του μικρόκοσμον. Και μανθάνομεν ότι, ένας έκαστος άνθρωπος, άνδρας ή γυναίκα σήμερα, όνομάζεται μικρόκοσμος. Και τᾶ σύμπαντα όλα, οί άποσκευγίτες είναι ό Μακρόκοσμος.

'Από ποῦ θά άρχίσωμεν τώρα τήν μελέτην μας; 'Από τόν Μακρόκοσμον; Μά είναι δυνατόν; Πώς; 'Από τόν μικρόκοσμον; 'Από ποῦ άλλου; 'Ασφαλώς από τόν μικρόκοσμον έαυτόν μας. "Έτσι κάμνει και ό έρευνητής τής αλήθειας.

Σήμερα στήν εποχήν μας που φυσικά ό έρευνητής τής αλήθειας δέν ύποτιμᾶ τήν προσπάθειαν τής λεγομένης 'Ορθόδοξου 'Επιστήμης, με τᾶ μέσα που διαθέτει ό άνθρωπος, τό μικροσκοπίον και πολλά πολλά άλλα επιστημονικά όργανα; είναι εἰς θέσιν να μελετήσῃ τόν μικρόκοσμον πολύ καλά, ό καθένας που όνομάζει τόν έαυτόν του επιστήμονα. Παλαιά, Παλαιά μένον οί Μεγάλοι Μύσται μπορούσαν να μελετήσουν τόν μικρόκοσμον και φυσικά και τόν Μακρόκοσμον με τές Ψυχονοητικές των δυνάμεις, αλλά αυτές οί δυνάμεις δέν ήταν εἰσβολόν να άναπτυχθοῦν εἰς τόν πρώτον τυχόντα.

Σήμερα για τόν μικρόκοσμον άνθρωπον, ό άνθρωπος γνωρίζει πολύ περισσότερα παρά παλιά. 'Ο καθένας μπορεί να πάρη μία σταγόνα αίμα και να τήν δῆ κάτω από τό μικροσκοπίον ή μια σταγόνα νερόσ και να τήν μελετήσῃ.

"Έχομεν τόν μικρόκοσμον άνθρωπον σάν υλικόν σῶμα σάν παχυλόν υλικόν σῶμα.

'Ο έρευνητής τής αλήθειας θά άρχισῃ να έρευνᾶ τό παχυλόν του υλικόν σῶμα και θά δῆ τές αναλογίες εἰς τό λεγόμενον υλικόν Σύμπαν. Θα βρῆ τί αναλογί με τό άτομον με τό κύτταρο και με ένα έκαστον από τᾶ οὐράνια σώματα, με τόν Γαλαξία. Κι'όταν μελετήσῃ καλά τό παχυλόν του υλικόν σῶμα, θά προσέξῃ τό διπλοῦν αἰθερικόν του σῶμα, άόρατον εἰς τούς υλικούς οφθαλμούς αλλά, ώστόσον μία μορφή παρομοία με τό παχυλόν υλικόν σῶμα, που μπορεί να κάμη χρῆσιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν, σάν, Κινητικό, Αἰσθησιακό, άκόμη και Δημιουργικόν αἰθέρα.

Για τόν έρευνητήν τής αλήθειας, αυτά είναι πραγματικότητες και όχι φανταστικά πράγματα, μέσα στον έαυτόν του μικρόκοσμον.

Τί είναι μέσα στον Μακρόκοσμον τώρα αυτά; "Έχομεν τές αναλογίες. Θα βρῆ τόν αἰθερικόν κόσμον και θα βρῆ τό ότι αναλογεῖ με τόν λεγόμενον Κινητικόν αἰθέρα μέσα στο υλικόν του σῶμα ως Κινητικόν αἰθέρα πάνω στον Πλανήτην. Θα βρῆ άκόμα και τί είναι εκείνο που όνομάζει αἰσθησιακόν αἰθέρα μέσα στο υλικόν του σῶμα με ότι όνομάζωμεν αἰσθησιακόν αἰθέρα κάτω στον Πλανήτην.

Φαντασῆτε να συνδίσῃ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ υλικοῦ του κορμιοῦ με τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ Πλανήτην. Θα μεταχειρισθῶ τώρα μιάν λέξιν τήν όποσαν δέν ἔχω μεταχειρισθῆ ως τώρα και τήν όποιαν καλῶς έγώ γνωρίζω, τηλαισθησια. Ξέρετε τί θά πῆ αυτό; Θα μιλήσωμεν άργότερα.

Και μετά τόν 'Αποτυπωτικόν αἰθέρα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ σώματος με τόν 'Αποτυπωτικόν αἰθέρα τοῦ Πλανήτην, τήν κατωτάτην μορφήν τής καταγραφῆς τῶν λεγομένων, τής λεγομένης θά ἴλιγα Κοσμικῆς Μνήμης, τήν κατωτάτην μορφήν εἰστί, μέσα στήν Κοσμικῆν Μνήμην ἔχω και άλλες μορφές καταγραφῆς. Θα γνωρίσωμεν μετά, τί καταγράφεται εἰς τούς Ψυχικούς κόσμους και Νοητικούς κόσμους και Νοητούς κόσμους. Τώρα είναι ότι θα βρῶ μέσα εἰς τόν 'Αποτυπωτικόν αἰθέρα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος τοῦ σώματος. Αλλά για να ἔλθω εἰς έπαφήν με αὐτήν τήν μορφήν τοῦ άποτυπωτικοῦ Αἰθέρος

τοῦ Πλανήτου ἀσφαλῶς θά πρέπει νά ρθῶ μέσον τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος τοῦ σώματός μας. Θά μάθετε τόν τρόπον κάποτε, ὅταν θά γίνετε ἀπόλυτοι κύριοι τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος, κύριοι τῶν δυνάμεων σας αὐτῶν.

Μετά θά γνωρίσωμεν τό διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα, τοῦ Ψυχικοῦ μας σώματος καί τό Ψυχικόν μας σῶμα, καί τό Ψυχικόν μας σῶμα τώρα γιά μᾶς θά εἶναι μιά πραγματικότης ἀφοῦ θά εἶναι τό νέον ἔνδυμά μας, οὕτως πως θά τό ὀνομάσω, φωτεινότερον, πιδ εὐπλαστο, πιδ ἄνετο, κατά τήν ἐκσωμάτωσίν μας νά κινηθοῦμεν, ποῦ; ὀπουδήποτε θέλομεν ἐπί τοῦ Πλανήτου, ἐπί τῆς ἐπιφανείας τοῦ Πλανήτου, μέσα στόν Πλανήτην, στό Διάστημα, στό Χῶρο. Ἄλλά γιά νά τό πετύχωμεν αὐτό πρέπει νά γίνωμεν κύριοι τοῦ Κινητικοῦ αἰθέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Ψυχικοῦ μας σώματος τώρα. Ἄλλη ἐργασία. Ἄλλη ἐργασία νά γίνωμεν κύριοι τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος.

Κι ἄλλη ἐργασία, νά γίνωμεν κύριοι τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ψυχικοῦ σώματος. Κι ἄν ἐν γίνωμεν κύριοι δέν μπορούμεν νά κινούμεστε ἐν πλήρη συνειδήσει μέσα στούς Ψυχικούς κόσμους τά ὑποπέδια καί τά πεδία τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου, προσέξετε σ'αὐτήν τήν λεπτομέρειαν, καί ἔτσι γνωρίζομεν τόν μικρόκοσμον.

Καί προεκτείνομεν τήν μελέτην μας μέσα στόν Μακρόκοσμον. Δέν μιλῶ ἀκόμα γιά τόν Δημιουργικό αἰθέρα, οὔτε εἰς τόν κάτω ὑλικόν κόσμον ἢ τόν αἰθερικόν κόσμον, οὔτε εἰς τούς Ψυχικούς κόσμους ἀκόμα. Αὐτά εἶναι τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Θά μᾶς τά μάθῃ ὁ Ζωῆς Χορηγός κάποτε. Μετά καί πάλιν ἡ σοβαρωτέρα μελέτη μας γύρω ἀπό τόν μικρόκοσμον, τό Νοητικό μας σῶμα, μικρόκοσμος εἶναι, μέρος τοῦ μικροκόσμου εἶναι καί αὐτό.

Μέσον καί πάλιν τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Καί πάλιν θά συναντήσωμεν τόν κινητικό καί αἰσθησιακό καί ἀποτυπωτικό αἰθέρα, ὅμως κάθε φοράν οἱ δυνάμεις διαφέρουσι διότι, κάθε φοράν τέσ βρίσκω σέ μιά νέαν διάστασιν, καί ἡ δύναμις πού βρίσκω εἰς τόν κόσμον τῶν τεσσάρων διαστάσεων εἶναι πολύ διαφορετικῆ παρ' ὅλον πού εἶναι σχετικᾶ συγγενικῆ μέ αὐτήν τῶν πέντε διαστάσεων.

Ἀσφαλῶς θά τά μάθετε αὐτά καί θά πάρετε ἐμπειρικῶς γνῶσιν αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Ἦστε, τί ἄλλο εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας ἀπό τήν σοβαρῆν μελέτην τοῦ μικροκόσμου ἑαυτοῦ σας καί κατά προέκτασιν ἡ μελέτη τοῦ Μακροκόσμου. Θά τό θέσω διαφορετικᾶ τώρα. Τί εἶναι αὐτός; Καί ὅταν ὁ σοφός μας πρόγονος ἔλεγεν τό γνῶθι σ'αὐτόν, ποῖον ἑαυτόν ἐννοοῦσε ὅταν ἔδιδεν αὐτήν τήν προτροπήν; Ἄν πῆτε σ'έναν καθηγητήν σήμερα, πανεπιστημίου, νά σᾶς ἐξηγήσῃ τί ἐννοοῦσε ὁ σοφός Ἕλληνα ὅταν ἔδιδεν τήν προτροπήν Γνῶθι σ'αὐτόν, ποῖον ἑαυτόν θά θελήσῃ νά σᾶς παρουσιάσῃ καί θά σᾶς προκρέψῃ νά γνωρίσετε αὐτός ὁ ἄνθρωπος; Ποῖον μικρόκοσμον; Κι ἀκόμα αὐτά εἶναι, τό ὅτι θά ὀνομάσωμεν παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν σας. Γιατί τόσον τό παχυλό ὑλικό σῶμα, ὅσον καί τό ψυχικό σῶμα καί τό Νοητικό σῶμα μέ τά διπλά αἰθερικά των, εἶναι ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ σας μέ πυρήνα τήν Μόνιμη Προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἢ Ψυχή αὐτοεπίγνωσιν. Καί δέν εἶναι στήν πραγματικότητα ὁ πραγματικός ἑαυτός μας γιατί ὁ πραγματικός ἑαυτός εἶναι πέραν τοῦ Νοητικοῦ κόσμου, δέν εἶναι ἔκφρασις, δέν εἶναι σκιά καί μορφή, εἴμεθα ὄντοτητες ἄν μπορῶ νά ὀνομάσω τόν ἑαυτόν μας ὄντοτητα, γιατί, εἶναι, καί εἶναι καί κάτι ἄλλο πού δέν εἶναι ὄντοτης, πέραν τοῦ Νοητικοῦ κόσμου μέσα στούς Νοητούς κόσμους καί οἱ Νοητοὶ κόσμοι δέν εἶναι ἕνας.

Ἄλλά τώρα δέν θά δῶ μικρόκοσμον καί Μακρόκοσμον γιατί σμίγονται ὁ μικρόκοσμος μέ τόν Μακρόκοσμον πλέον, γίνονται ἕνα, εἰσερχόμεθα μέσα εἰς τόν Μακρόκοσμον, νέες δυνάμεις δίδονται εἰς τόν μικρόκοσμον ἑαυτόν μου, οἱ δυνάμεις τοῦ συντονισμοῦ τῆς ἐναισθησίας, τῆς ἀφομοιώσεως, τῆς Θεώσεως.

Ἄπ' ἐδῶ πλέον ἡ μελέτη θά εἶναι μιά, τοῦ ἑαυτοῦ. Μελετώντας τόν ἑαυτόν μελετοῦμεν ΕΚΕΙΝΟΝ, θά εἴμεθα εἰς τό σημεῖον πού θά λέγωμεν, ὅπως καί ὁ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. Ἔγώ καί ὁ ΠΑΤΗΡ ἔν ΕΞΕΜΕΝ.

"Ιωως θά εἶναι ἡ στιγμή πού θά ἀντιληφθοῦμεν τοὺς λόγους τοῦ Θεανθρώπου.

Λοιπόν θά μελετήσωμεν ἐπισταμένως τόν μικρόκοσμον ἑαυτόν μας καί θά κάμωμεν σύγκρισιν μέ τόν Μακρόκοσμον, κατ'ἀρχήν γύρω μας καί μετὰ ὅταν πάρωμεν τές μεγάλες δυνάμεις νά γίνωμεν κύριοι τοῦ χώρου κατ'ἀρχήν, τῶν τεσσάρων διαστάσεων καί τοῦ χρόνου τῶν πέντε διαστάσεων, θά ἀπλώσωμεν μέσα στά Σύμπαντα. Θά εἰσέλθωμεν εἰς τὰ πρῶτα στάδια τῆς Θεώσεως.

Αὐτός εἶναι καί ὁ ἀπώτερος σκοπός τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας. Αὐτός εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καί τοῦ δόγματός μας. Ἐγώ τουλάχιστον πιστεύω. Ἀπό τοὺς λόγους τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεανθρώπου καί ἀπό τὸ βᾶθος τῶν μεγάλων νοημάτων τῆς θρησκείας μας. Καί ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶπα πολλές φορές ὡς τώρα.

Ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας μπορεῖ νά κινῆται ἄνετα μέσα στήν μελέτην του αὐτῆ, ἀκολουθώντας τές δύο μεγάλες προτροπές τοῦ Θεανθρώπου. "Γνώσεσθε τὴν Ἀλήθειαν καί ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς" καί τὸ "Ἵσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὥσπερ ὁ ΠΑΤΗΡ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος τέλειος ἐστίν" νά κινῆται πάνω σ'αὐτές τές δύο Λογοϊκές θά ἔλεγα προτροπές ἄνετα χωρὶς νά μπορέσῃ κανένας νά τὸν ὀνομάσῃ αἰρετικό, γιατί οἱ ὀρίζοντες τοῦ δόγματός μας εἶναι ἀσύνοροι, δέν εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι νά ἀκούσωμεν σέ στενωκεφάλων θρησκολήπτων στοὺς περιορισμούς, προσέξτε σὸ σημεῖον αὐτό.

Ὅπως εἶπαμεν προηγουμένως ἀρχίσαμεν ὄχι ἀρχίζομεν, τὴν ἔρευνάν μας πάνω στὸ εἰπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος μας. Δέν θέλω νά σᾶς ἀποκαρδιώσω ἢ νά σᾶς ἀπογοητεύσω γιατί τὴν ὥραν πού ἔδωκα τὸ μάθημα καί μίλησα ὅτι ἔχωμεν ἀκόμα πολλήν μελέτην πάνω στὸν Κινητικόν αἰσθησιακόν καί Ἀποτυπωτικόν αἰθέρα τοῦ Ψυχικοῦ σώματος ὅσον καί εἰς τὸν Κινητικόν, Αἰσθησιακόν καί Ἀποτυπωτικόν τοῦ Νοητικοῦ σώματος μερικοὶ ἀπὸ σᾶς εἶχατε κάμει μίαν σύγκρισιν καί εἶπετε, δέν θά ὀνομάσω τοὺς ἀδελφούς ἐδῶ πού ἔκαμαν αὐτὴν τὴν σκέψιν.

Μά κουραζόμαστε τόσον πολύ εἰς τὸν Κινητικόν, αἰσθησιακόν καί Ἀποτυπωτικόν αἰθέρα πάνω στὸ διπλοῦν αἰθερικό τοῦ ἰδικοῦ μας σώματος ἀκόμα, τί κάμωμεν τί κετύχαμεν, ὥστε ἔχομεν πόσιν, πόσιν ἐργασίαν. Ναι πολλήν πάρα πολλήν ἐργασίαν, ἀλλά οἶ, λίγω, μὴν ἀπογοητεύεσθε, σιγά σιγά χωρὶς νά τὸ ἀντιληφθῆτε, θά προχωρήσετε καί θά φθάσετε σ'ἕνα σημεῖον πού θά ἀπορήσετε καί σεῖς, πόσον ἔχετε προχωρήσει, τὸ μόνον πού χρειάζεται εἶναι εὐλικρίνεια, μέ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν σας, σταθερότητα καί νά μὴν βιάζεσθε, τὸ κέρδος εἶναι ὑπείρως μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν κόπον πού θά καταβάλετε καί αὐτὸ ἀκριβῶς θά πρέπη νά σᾶς ἐνθαρρύνῃ.

Θά συνεχίσωμεν γύρω ἀπὸ τὴν ἔρευνάν καί τὴν μελέτην αὐτὴν εἰς τοὺς κύκλους σας πού ἀρχίζουν τὸ μάθημα εἰς τὴν νέαν περίοδον. Οἱ νέοι κύκλοι θά ἀρχίσουν νέαν συστηματικὴν ἐργασίαν πάνω στὸ εἰπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, Πρῶτον θά εἶναι νά γίνεταί κύριος ποῦ αἰσθησιακοῦ καί κινητικοῦ αἰθέρος σ'ἕνα βαθμόν πού θά μπορῆτε νά θεραπεύετε τὸ ἴδιόν σας τὸ ὑλικὸ σῶμα. Νά ξεπεράσετε τὴν ἔννοιαν τῆς ἀσθενείας. Κήπως μικρόν κέρδος εἶναι αὐτό.

Καί μετὰ νά μπορῆτε νά διοχετεύετε ζωϊκότητα αἰθερικότητα μέσον τοῦ Κινητικοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος καί ἀποτυπωτικοῦ μετὰ, καί τὸν τρόπον αὐτόν θά μάθετε, σέ πάσχοντες ἀδελφούς σας, δηλαδή θά ἀρχίσετε τὴν πρώτην σας ἐργασίαν σάν Ψυχοθεραπευτές.

Εὐχομαι σέ ὅλους καλὴν δουλειάν πρὸς Δόξαν ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ καί ὄχι ἰκανοποίησιν τοῦ ἐγωῖσμοῦ τὸν ὁποῖον θά πρέπη ὀπωσθήποτε νά ἐαμᾶσετε.

"Ἐστῶμεν ἀλλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Γ Υ Μ Ν Α Σ Μ Α.

Πάρτε βαθειές εισπνοές. Συγκεντρωθήτε εις τόν θυροειδή.

Πρῶτα μέσον τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος θά δῆτε ὀλόκληρο τό σῶμα σας ὀλόλευκο καί μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος θά αἰσθάνεσθε ὅτι εὐρίσκεσθε μέσα σέ ὀλόκληρο τό ὑλικό σας σῶμα. Καί πιά ἔντονα εις τόν θυροειδή.

Μέσα σ'αυτό τό ὀλόλευκο φῶς πού εἶναι τό ὑλικό σας σῶμα ὁ θυροειδής εἶναι μία μπάλα ὄχι μεγάλη, ὅσο εἶναι ἕνα πορτοκάλι ἀπό πορτοκαλλό φῶς. Καλύπτει σχεδόν ὀλόκληρον τόν λαιμόν μέχρι τήν ρίζαν τῆς γλώσσας σας. Ἐντονα πορτοκαλλόχρουν φῶς.

Βλέπετε ὀλόκληρο τό σῶμα σας νά ἀκτινοβολῆ ἀπό ὀλόλευκο σάν χιόνι φῶς. Καί ἕνα ὄρειδές σάν πορτοκάλι στόν θυροειδή μέ πορτοκαλλόχρουν φῶς.

Αὕτη εἶναι μία μορφή ζωϊκότητος - Αἰθερικότητος πού καθαρίζει καί τονώνει τό ὑλικό σας αἷμα. Ἦ ἀκτινοβολεῖ καί μέ ὀξυγόνο καί μέ ζωϊκότητα - αἰθερικότητα.

Θελήστε πλήρης ὑγεία νά βασιλεύη μέσα στό ὑλικόν σας σῶμα καί κάθε κύτταρον, κάθε ἄτομον, κάθε ὄργανον μέσα στό ὑλικόν σας σῶμα νά τονωθῆ, νά ἀκτινοβολῆ μέ ζωϊκότητα αἰθερικότητα.

Προσοχή εις τό πορτοκαλλόχρουν φῶς.

Βαθειές εισπνοές τώρα καί συγκεντρωθήτε ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά. Ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά τώρα θά δῆτε ἕναν κέντρον πού ἐκπέμπει λευκορόζ ἀκτῖνες.

Ἐέρτε μπροστά σας ἕνα ἀγαπημένο σας πρόσωπο καί νά δῆτε τό ἀγαπημένο σας πρόσωπο νά τό φωτίζει αὐτό τό λευκορόζ φῶς, νά τό δῆτε νά στρέφῃ τό πρόσωπόν του κοντά σας νά σᾶς ἀντιλαμβάνεται καί νά χαμογελά εὐτυχισμένο. Γεμίστε τό ἀγάπη καί λευκορόζ φῶς. Ἀγάπη ὅμως ἀνιδιοτελεῖ ὄχι ἐγωϊστικῆ.

Συνεχῆστε βαθειές εισπνοές, ἄνετες εισπνοές καί θελήστε, γαλήνη νά βασιλεύῃ στόν τόπον μας, οἱ ἄνθρωποι νά εἶναι πιά συγκρατημένοι.

"Ἐτάμην καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ κέντοσε".